

taget nogle fælles virkemidler for at fremme energibesparelser. Det kan vi selvfølgelig tilslutte os, det er supergodt, men når man nogle gange skal have nogen med på noget, er det altså også vigtigt, at man tør gå foran og selv tage nogle initiativer.

Vi mener hos Kristendemokraterne, at der vedrørende energibesparelser er et meget stort uudnyttet potentiale, når vi taler om bygninger, så vi ønsker, at regeringen strammer betydeligt op på bygningsreglementet. I den forbindelse kan vi da nævne, at der burde være pligt til installation af solvarme ved nybyggeri osv.

Jeg må bare konstatere, at vi står over for nogle enorme udfordringer – bare når vi ser på hele Koyotoaftalen, er der de 21 pct., der skal nås – men jeg kan da håbe på, at aftalen fra 29. marts er begyndelsen til, at der virkelig kan foregå en positiv udvikling.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Lad mig først takke for ordførernes bemærkninger og refleksioner over min redegørelse og regeringens energipolitik. Jeg synes, debatten i dag viser, at vi sammen har nået mange vigtige resultater gennem de seneste år.

Som jeg nævnte indledningsvis, ser jeg det som et stort skridt, at der den 29. marts 2004 blev indgået to aftaler med et bredt flertal i Folketinget. De to aftaler bidrager jo til at få lagt nogle langsigtede spor for udvikling af den danske energisektor inden for rammerne af det liberaliserede europæiske energimarked.

Kl. 11.40

Det er også mit mål, at forbrugerne får både pålidelig og billig energi, men også, at der bliver taget hensyn til forsyningsikkerhed og miljø.

Nu vil vi arbejde for at få fuld damp på at implementere aftalerne, herunder også de aftalte handlingsplaner, som nogle af ordførerne har nævnt i dag. Jeg er sikker på, at det vil være et centralt element i næste års energidebat.

Vi skal være opmærksomme på, at vi får udnyttet danske styrkepositioner på energiområdet så godt som overhovedet muligt, både hvad angår ressourcerne i Nordsøen, mulighederne for energimarkederne og udviklingen af vores energiteknologier.

Udbygningen med vindkraft og anden vedvarende energi fortsætter også i de kommende år til gavn for innovation og beskæftigelse.

Regeringen vil også i samarbejde med systemansvaret afklare forudsætningen for etable-

ringen af stabile og langsigtede rammer for vores forsyningsikkerhed.

Jeg vil gerne kommentere nogle af de indlæg, der er kommet fra ordførerne i dag.

Hr. Kim Andersen taler om et nyt indre marked på 450 millioner indbyggere i EU, og vi taler om liberaliserede energimarkeder og om en større og større global konkurrence inden for vores industri og selvfølgelig også om vores forsyningsikkerhed. Jeg er meget enig i de betragtninger, som ordføreren er kommet med på det her område.

Jeg er sådan set også glad for at høre hr. Svend Auken sige i dag – så vidt jeg kunne nå at skrive det ned – at vi skal møde den her udfordring på den økonomisk mest fordelagtige måde. Det er jeg virkelig glad for at høre. Men jeg kan nu ikke rigtig genkende bemærkningerne om en koksgrå parentes.

Der var to elementer, som flere af ordførerne var inde på i dag. Det var Nordsøaftalen. Den var der en del af Folketinget der var rigtig godt tilfreds med, og så var der hr. Svend Auken, fru Anne Grete Holmsgaard og hr. Søren Søndergaard, der ikke syntes så godt om Nordsøaftalen.

Til det vil jeg gerne sige, at vi alle sammen ved, at det er rettidig omhu, at der kom en aftale, så vi fik mulighed for at få et større provenu. Som jeg sagde i min indledning, var vi nede i nærheden af at få 40 pct., og den aftale, der er indgået, med de forudsætninger der lå på daværende tidspunkt om pris på olie samtidig med dollarkursen, gjorde, at vi kom op på ca. 61 pct.

Hvad var så forudsætningen, før vi gik om bord i de her forhandlinger? Det var jo, at vi i gennemsnit har fået 47 pct. historisk set, men gennem de sidste år var vi nede på omkring 40 pct. Vi var altså på omkring 40 pct., hvilket vi nu rejser til 61 pct. Olien stiger i øjeblikket, og hvis den bliver deroppe – det er der jo ingen der ved noget om – er vi på en marginalbeskatning på 73 pct. Det synes jeg ikke er så ringe endda, når vi ser i bakspejlet og ser på, hvad vi egentlig har fået det. Hertil kommer, at halvdelen af olien er oppe i 2012.

Man kan undre sig lidt, når man sidder her som minister og hører, hvad resultaterne egentlig har været i de år op til, at vi indgik en ny aftale. Det var altså et meget lavt provenu. Man har siddet med regeringsmagten, og man har så ikke gjort noget ved det. Det synes jeg er en måske lidt nem baggrund at komme med det på.